

Het kroegje van Willem

Blijspel

in drie bedrijven door

JOHAN E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET KROEGJE VAN WILLEM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem - kroegbaas

Voddejan - scharrelaar

Appie - zoon van Jantje

Jantje - de zus van Willem

Betje - buurvrouw

Saartje - haar dochter

Irene - passante

Bakker - projectontwikkelaar

EERSTE BEDRIJF

Willem zit bij een tafeltje zwaar na te denken, want hij is aan het rekenen op een stukje papier.

Willem: Dat wordt weer helemaal niks deze maand en als dat zo doorgaat, dan ben ik binnen een jaar compleet op de fles en als dat nou dan nog een drankfles was, dan wou ik er niks van zeggen. *(zucht)* Nee, dit gaat niet goed. *(Voddejan komt binnen, handelt in alles wat los en vast zit)* Het beste wat ik kan gaan doen is de zaak gewoon maar gaan verkopen.

Voddejan: Hallo en goedenmorgen Willem.

Willem: Hé, Voddejan, jij hier?

Voddejan: Hoorde ik dat net goed. Dat jij de zaak hier wilt verkopen Willem?

Willem: Eh... neehee... eh... Hoe kom je daar nou toch bij?

Voddejan: Nou, maar ik hoorde jou dat toch duidelijk zeggen en mijn oortjes zijn nog heel goed in orde hoor.

Willem: Heb je zeker verkeerd verstaan, want ik zei. Ik moet wat meer drank verkopen.

Voddejan: Oh ja?? Nou het zal wel zo zijn, maar als jij meer verkopen wil, dan moet je maar eens beginnen met jouw prijzen te verlagen en vooral de klanten bij het binnenkomen het eerste borreltje gratis aan te bieden. Dat geeft klantenbinding. Begrijp je wel?

Willem: Nee, dat begrijp ik niet. Hoe kun je nu geld verdienen met weggeven? Dat kost toch alleen maar geld?

Voddejan: Jij bent toch ook wel een hele echte he? Bang om ook maar één cent teveel uit te geven. Je lijkt dat mokkeltje wel van die Zeeuwse boter. Geen cent teveel hoor.

Willem: Ja, jij kunt mooi kletsen, maar ik zit er maar mee. Er komt te weinig binnen en er gaat te veel uit.

Voddejan: Ja jong, dan moet je de zaak dus toch maar verkopen, want anders ben je straks nog blut ook en wat moet je dan beginnen?

Willem: De zaak verkopen? Geen haar op mijn hoofd die daar aan denkt. Hoe kom je wel op het idee, verkopen zegt die gek.

Voddejan: Nouhou, ik dacht anders, dat je er wel zo'n beetje rijp voor bent en ik zou je daar heel goed bij kunnen helpen en misschien....heb ik al wel een liefhebber op het oog.

Willem: *(krijgt nu interesse)* Hoe bedoel je? Weet jij dan iemand die

belang zou hebben bij deze kroeg?

Voddejan: Ja, misschien zei ik, maar je wilt hem immers toch niet kwijt, dus het heeft geen zin om er achteraan te gaan.

Willem: Nou ja, als ik er een goeie prijs voor zou kunnen krijgen, dan is er altijd te praten over een overname door de een of ander.

Voddejan: Maar dan hangt er wel een prijskaartje aan natuurlijk.

Willem: Hoe bedoel je?

Voddejan: Wat dacht je bij voorbeeld van een leuke provisie?

Willem: Om een goeie vriend te helpen wil jij provisie beuren? Dat had ik niet van je gedacht hoor.

Voddejan: Ten eerste is dat heel normaal als je zaken met elkaar doet. Dan blijft er altijd wat aan de strijkstok hangen en ten tweede, zijn wij nog nooit geen goeie vrienden geweest.

Willem: Nou zo heb ik je wel altijd gezien hoor, als een goeie vriend.

Voddejan: Oh, ja natuurlijk en daarom kreeg ik ook altijd een welkomst- borreltje van jou als ik binnenkom.

Willem: *(vliegt omhoog en schenkt hem eentje in)* Ach weet je wat het is? Ik vergeet dat vaak vanwege de drukte he?

Voddejan: Ja, ja

Willem: Maar vertel eens, hoe had jij je dat dan gedacht?

Voddejan: Nou, ik dacht in de eerste instantie aan zo'n tien procent, maar het kan ook nog wel eens vijftien procent worden.

Willem: Vijftien procent???? Man je lijkt wel niet goed. Dat is toch veel te veel voor zo'n klein kroegje als deze?

Voddejan: Nou, maar als ik jouw kroeg voor een extra hoge prijs kan verkopen, dan denk ik dat ik best een wat hogere provisie mag hebben.

Willem: Hoeveel, denk je dan te kunnen krijgen?

Voddejan: Wat voor een prijs heb je zelf in de kop?

Willem: Dat weet ik nog niet, daar heb ik nog niet over na gedacht. Eh... wou je nog een borreltje?

Voddejan: Als ie van het huis is? Graag! *(Willem schenkt in)*

Willem: Kijk es hier vriend. Laat hem je maar lekker smaken.

Voddejan: Dank je wel. En dan moeten we natuurlijk een plan de kampanje maken niet? *(drinkt glas leeg en schuift hem naar Willem die hem weer vult. Voddejan laat dat nog een paar keer gebeuren)*

Willem: Wat heb je je bedacht?

Voddejan: Nou, we moeten de boel hier eerst eens wat op knappen. Misschien hier en daar een kwassie verf, nieuw kleedje op de tafel een bloemetje hier en daar.

Willem: Is dat duur?

Voddejan: Je zult toch wat moeten doen om het hier wat aantrekkelijker te maken he?

Willem: Ja, als jij het zo zegt, zal het wel zo zijn

Voddejan: En we moeten zorgen, dat er hier wat meer volk loopt en liefst mensen die ook goed verteren. Je moet gehaktballen gaan verkopen en er moeten apenootjes op de bar staan?

Willem: Eh?? Apenootjes?

Voddejan: Ja, die noemen ze ook wel aardnootjes en zelfs worden ze wel pinda's genoemd, maar het mogen ook andere nootjes zijn.

Willem: Dat weet ik niet hoor, dat kost allemaal weer een vracht geld natuurlijk.

Voddejan: En... dan zullen jouw prijzen naar beneden moeten.

Willem: Wat??? Mijn prijzen naar beneden? Zeg, heb jij soms last van de gekke koeienziekte? Is het jou in de kop geslagen? Prijzen naar beneden. Hoe stom ben jij dan nu eigenlijk wel?

Voddejan: Je wou dit zaakje toch verkopen niet?

Willem: Geen haar op mijn hoofd die daar nog aan denkt. Man dat kost een vermogen, zoals jij dat doen wilt.

Voddejan: Je moet wel een beetje vertrouwen hebben in een goeie vriend.

Willem: Goeie vriend noem jij zo iemand? Ik noem zo iemand een profiteur.

Voddejan: Nou ja, je hoeft niet.

Willem: Nou, dat kan nog wel even duren voor ik dat doe.

Voddejan: Denk er nog maar eens even over na makker. Ik kom er wel op terug. Ik moet nu eerst maar eens even op stap, voordat ik hier nog zat vandaan kom. *(gaat staan en wil weg gaan)*

Willem: Moet ik ze opschrijven, of wil je ze direct betalen?

Voddejan: Wat bedoel je? Oh nee, die hoef je niet op te schrijven hoor. Ze werden toch aangeboden door een goeie vriend, door jou dus. Nou, de groeten he? *(gaat af en Jantje komt binnen)*

Willem: Die verrekte oplichter.

Jantje: Wie bedoel je?

Willem: Ach, die Voddejan. Hij was hier net.

Jantje: Heeft hij jou belazerd?

Willem: Eh... ja en nee.

Jantje: Heeft hij jou nou wel of niet te pakken gehad?

Willem: Hij heeft altijd van die gladde praatjes over zich en daar trap ik dan ook altijd nog weer in. Hij wilde de kroeg voor mij verkopen en hij...

Jantje: Wat zeg jij daar, wil jij onze kroeg gaan verkopen? Hoe haal

jij je dat wel in jouw hersens? Je mag dan wel mijn broer zijn, maar dat kan zo maar niet.

Willem: Wij doen er iedere week geld bij zusje en het meer kan wel leeg hoor.

Jantje: Dan moet je daar wat aan doen en de boel niet zo laten verslonsen.

Willem: Zoiets zei hij ook al.

Jantje: Nou, daar had hij dan ook wel gelijk aan. Het mag hier ook best eens wat op geknapt worden.

Willem: Jij denkt dus ook al dat het geld ons op de rug groeit.

Jantje: Dat hoeft toch niet zo veel te kosten? Een kwast verf en wat bloemen, een nieuw lampje en tafelkleedje en je zult eens wat zien.

Willem: Ja, dan heb je een mooie boel hier binnen, maar daar verdien je niets mee. De winst moet van de klanten komen en als die er niet zijn, dan blijft de knip leeg.

Jantje: Dan moet je daar wat aan doen, dan moet je wat organiseren, waar de mensen op af komen. Toneelspul of zo. Er zijn genoeg mooie stukken te krijgen en als die lui hier komen repeteren, brengt dat ook weer geld op, want die lui zuipen als tempeliers. Verkoop je er nog eens een gehaktballetje bij.

Willem: Dat weet ik niet hoor, dat brengt ook weer heel veel werk mee.

Jantje: Ja, dat zal het dan wel weer zijn. Luiheid, man til je kont toch eens wat vaker uit je luie stoel.

Willem: Het is dat je mijn zuster bent, maar anders liet ik me dat niet zeggen.

Jantje: Oh nee?

Willem: Nee, natuurlijk niet, dan had ik jou er allang uitgesmeten. Hoe kun je nu zeggen dat ik lui ben? Als er eentje actief is dan ben ik het wel.

Jantje: Nou begin dan maar eens te sausen en opnieuw te behangen, dan kun je laten zien dat je actief bent. Weet je wat, ik stuur je direct mijn jochie wel, die kan je er mooi bij helpen.

Willem: Die wil ik er niet bij hebben. Wat moet ik (*Appie komt binnen*) met zo'n stuk verdriet.

Appie: Heb jij verdriet ome Willem?

Willem: Ach jij, wat kom je doen? De boel weer wat voor de maf houden?

Jantje: Ik zij net tegen Willem, dat je hem wel eens kan helpen met...

Appie: Bier drinken en worst eten moe?

Jantje: Nee, niks er van. De boel moet hier eens wat netjes worden

gemaakt. Sausen en behangen en zo. En Willem wilde hier ook wat meer verenigingen hierheen halen.

Appie: Dan mag hij eerst wel eens wat aan zijn prijzen gaan doen. Hij heeft van iedere gulden gewoon een euro gemaakt en dat pikken die lui niet.

Jantje: Daar heb je gelijk aan jongen. Dat moet eerst weer teruggedraaid worden.

Willem: Ja, dan is de winst helemaal weg. Er komt nu al geen mens meer.

Jantje: Dat zal wel een beetje meevallen denk ik. Trouwens Dijkhuizen heeft dat ook gedaan en die heeft de loop er al weer goed in.

Willem: Wat?? Heeft die smeerlap zijn prijzen weer verlaagd en we hadden zo afgesproken, dat we dat niet zouden doen. Wat een gemene oplichter.

Jantje: Kroegbazen zijn allemaal gelijk, die zijn niet te vertrouwen. (*af keuken*)

Willem: Daar heb je gelijk aan meid, dat zijn allemaal grote oplich... eh... Wat zei je?

Appie: Moe zei, dat alle kroegbazen oplichters zijn en daar kon zij best eens gelijk aan hebben. Als je vandaag de dag een pilsje bestelt, dan betaal je maar zo twee en een halve euro voor zo'n klein glaasje. Wat zeg ik glaasje?? Dat zijn gewoon reageerbuisjes uit een of ander laboratorium.

Willem: Ach jij, jij weet al helemaal niets van het zakenleven. Jij denkt soms dat je overal verstand van hebt.

Appie: Nou, niet overal van natuurlijk, maar de meester op school zei altijd, dat ik een heel goed verstand had en dat heeft hij vast niet van jou gezegd.

Willem: Jij had professor moeten worden met die praatjes van jou. Wat weet jij nou per slot van rekening ook nog eens een keer meer dan ik? Nou?

Appie: Nouhou... Hoeveel. is eh... nou, hoeveel is een en een bij voorbeeld? Weet jij dat wel?

Willem: Wat is dat nou voor een flauwe vraag, dat weet elk kind nog wel.

Appie: Maar jij dus niet, anders had je wel een antwoord gegeven.

Willem: Ach vent loop heen met je flauwe praatjes.

Appie: Je weet het niet he? Je bent een grote sufferd. Moe had gelijk met wat ze van jou zei.

Willem: En wat zei jouw moe dan wel van mij?

Appie: Nou, dat jij helemaal niet zo goochem bent en dat blijkt ook wel, want je weet niet eens hoeveel een en een is.

Willem: Nou als jij dat dan zo graag wilt weten, dat is twee. Nou tevreden?

Appie: Hartstikke fout kammeraad.

Willem: Ja zeker hoor, maar haal jij maar gauw je schoolgeld weer terug.

Appie: Nou nee, dat kun jij beter doen.

Willem: Hoe kom je daar nu bij sufferd. Een en een is twee. Makkelijk zat.

Appie: Spijt mij voor jou, maar een en een is elf!

Willem: Ja hoor vandaag is het Pinksteren en jij bent de paashaas.

Appie: Nou let maar eens goed op dan. Kijk ik steek een vinger op, dus dat is één. *(doet dat)*

Willem: Knap hoor van jou.

Appie: En nu doe ik er van de andere hand ook nog één bij. *(doet dat en houdt beide handen naast elkaar)*

Willem: Erg mooi.

Appie: Ja maar, wat zie je nu?

Willem: Twee vuile vingers.

Appie: Neehee, nu zie jij twee enen naast elkaar en twee enen naast elkaar dat is een elf. Dus een en een is elf.

Willem: Een plus een is twee en zo is dat.

Appie: Daar heb je gelijk aan.

Willem: Nou dan?

Appie: Maar ik zei één en één, dus naast elkaar en dan is het toch echt elf hoor. Maar goed dat wij niet om een borreltje hebben gewed.

Willem: Mij dunkt, dat jij eerst maar weer eens naar je moeder moest gaan en praat daar maar leuk verder. Dag he?

Appie: Maar wij moeten toch eerst overleggen, hoe of we dat moeten doen met de kroeg en zo ome Willem. Je wilde toch gaan behangen en zo?

Willem: Hangen heeft beslist geen haast hoor.

Appie: **Be**hangen zei ik en geen hangen.

Willem: Ach vent maak dat je wegkomt. *(deur gaat open en Betje verschijnt met haar ouderwets aangeklede en lijsig pratende dochter Saartje)* Zo, dus jullie moeten ook zo nodig weer eens komen kijken?

Betje: Ook goeiendag en ik moet zeggen, dat dat niet erg vriendelijk klinkt.

Appie: Ach oom Willem bedoelt t wel goed, maar het komt zo rottig z'n be... eh mond uit.

Betje: Wat aardig, dat jij er ook ben Appie, vind jij ook niet Saartje?

Saartje: *(lijzige prater)* Ja moe.

Betje: Vind jij ook niet dat Saartje er weer mooi uit ziet Appie?

Appie: Joa hoor, erg mooi. *(opzij)* Je moet er maar van houden.

Betje: Eigenlijk zou jij heel goed bij Saartje passen. Vind jij ook niet Saartje?

Saartje: Ach moe, hij wil toch niet.

Betje: Ja, maar je krijgt een mooie stuiver mee met jou trouwen meid en dat telt toch ook mee, of niet Appie?

Appie: Nou en of dat mee telt. *(opzij)* Al had ik een vat met zoute haringen op, dan kreeg ik daar nog geen dorst op.

Betje: Wat zei jij Appie?

Appie: Oh eh... niks, ik zei dat het zulk dorstig weer is.

Betje: Schenk hun beide maar eens een glaasje frambozenlimonade in Willem en neem er zelf ook maar eentje.

Willem: Eh... ikkeh... eh limonade???

Betje: Nee, voor je zelf mag het wel iets beters zijn hoor.

Willem: Da's goed Betje, maar wil jijzelf dan niets hebben? *(gaat intappen)*

Betje: Eh... neehee, want ik moet helder blijven, want wij moeten misschien nog wel zaken doen.

Willem: Wij moeten zaken doen?

Betje: Jaahaa... ik heb gehoord, dat jij de kroeg wilt verkopen Willem.

Willem: Die verrekte kwakdoos, die kan zich ook niet stil houden. Wat een lamzak van een vent. Je kunt ook geen mens meer vertrouwen.

Betje: Is het dan niet waar Willem?

Willem: Nou in zoverre, dat als er ooit iemand langs zou komen met een flinke bom duiten, dan zou er over te praten zijn, maar verder niks.

Betje: Nou hij was anders behoorlijk stellig met zijn uitspraak. Hij zei, dat jij echt plannen had om de zaak te verkopen.

Willem: Ach die vent is hartstik... maar ho eens even. Had jij er dan echt belang bij gehad? Enneh... waar wil jij dat dan van betalen? Heb jij dan zoveel geld?

Betje: Moet je eens luisteren Willem. Toen mijn man overleden is, heeft hij mij goed verzorgd achtergelaten en ik heb altijd zuinig geleefd, dus ik kan wel over enig geld beschikken.

Willem: Maar hoe had jij je dat dan voor gesteld? Jij achter de tap?

Betje: Nou. Ik dacht eigenlijk wat meer aan Appie.

Willem: Aan Appie?? Die sufferd kan nog geen glas bier in tappen.

Betje: Nou, dan leren wij hem dat toch en anders kan Saartje het toch ook wel doen?

Willem: Nou dat weet ik niet hoor en trouwens wij verkopen toch geen tapbier, alleen maar flesjes.

Betje: Nou ja het belangrijkste is de vraagprijs he? Had je daar al eens over nagedacht?

Willem: Nee, ikke niet, maar dat is ook niet niks he, want dit hier is een goed lopend café en we hadden net plannen om de zaak weer eens goed te gaan verbouwen. Ja we wilden er juist eens flink tegen aan.

Betje: Ach wat, een kwassie verf doet wonderen.

Willem: Nee, dat is niet genoeg. Ik en Appie willen de zaak helemaal over de kop gooien. Is het niet waar Appie? (*Appie is er even niet bij*) Hè Appie??!!

Appie: Wat is er ome Willem?

Willem: Ik zei is het niet waar?

Appie: Jaha, het is niet waar hoor.

Willem: Ach hou jij je ook maar stil jij, jij... eh...

Appie: Mag ik nou weg?

Willem: Ja, maak maar dat je weg komt. (*Appie af*)

Betje: Ga jij maar met Appie mee Saartje.

Saartje: Ja moe. (*gaat Appie na en Betje gaat eens wat dichterbij Willem zitten*)

Betje: En nou heb ik nog een ander goed idee Willem.

Willem: Nou laat maar eens horen dan.

Betje: Weet jij nog wel, dat wij vroeger eens een tijdje gescharreld hebben? En weet je nog van die keer, dat wij samen in het stro lagen van boer Postema?

Willem: (*geniet er al weer van*) Nou en of ik dat nog weet. Wel jammer dat hij ons toen overlopen heeft, want het werd net zo spannend.

Betje: Nou, ik kan me dat ook nog goed herinneren Willem, maar... wij hadden het net over Appie. Ik denk zo dat het nog beter zou zijn als jij dat deed Willem. Ik bedoel jij achter de bar. (*dichterbij Willem*)

Willem: Hè?? Ik de kroeg verkopen en er dan toch in blijven? Hoe kan dat nou?

Betje: Nou als het mijn kroeg was, dan kon jij toch mooi bij mij in dienst komen als barman. Je krijgt het een stuk gemakkelijker en geen zorgen enneh... (*dichterbij*)

Willem: Ik weet niet offeh...

Betje: En wat het allermooiste is Willem?

Willem: Nou?

Betje: Dan kunnen we eindelijk eens afmaken, waar we toen aan begonnen zijn in dat stro.

Willem: Wat bedoel je?

Betje: Ach Willem... Hoema, hoema, natuurlijk mijn lieve Willem.
(*dichterbij*)

Willem: Eh... hoema, hoema, je bedoelt. Wij eh..jij en ik samen eh???

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto